

nímu vlastníku nedoručena. Nebylo tedy třeba ani vyšetřovati spornou mezi stranami otázku, jde-li vskutku o fideikomis, jak opatrovník vlastnice tvrdí.

Čís. 2038.

Záborový zákon ze dne 16. dubna 1920, čís. 215 sb. z. a n.

Podstaty svěrenskou a zpupnou dlužno s hlediska § 2 záb. zák. co do výměry posuzovatí zvláště, byť držitel svěrenství a vlastník zpupného majetku byl touž osobou.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1922, R II 422 22.)

Okresní soud doručil hospodařícímu vlastníku výpověď Státního pozemkového úřadu ze zabraného majetku. Rekursní soud výpověď zamítl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a nařídil rekursnímu soudu, by doplně řádně řízení, znovu rozhodl. Neuznav ostatních námitek vypovězeného uvedl posléze

v d ů v o d e c h :

Za to poslední námitka je duvodna. Majetek zpupný a svěrenský nelze dle § 2 záb. zák. sčítati, byť držitel svěrenství s vlastníkem zpupného majetku byl jednou a touž osobou, neboť není držitel svěrenství také jeho vlastníkem, nýbrž jen požívatelem, a dle § 2 záb. zák. sčítati lze jen majetky náležející vlastníkům jedné osobě anebo týmž spoluvlastníkům, kdežto zde jsou vlastníci různí, při zpupném statku stěžovatel, při svěrenství veškerost dočasných i budoucích čekatelů společně s ním (§§ 629, 630, 645 obč. zák.). Pakliže zpupné jmění stěžovatelovo nedosahuje výměry § 2 záb. zák., nepodléhá záboru a nemůže mu z něho dle § 12 náhr. zák. dána býti výpověď. Tu však tvrdí stěžovatel, že jeho zpupný majetek měří 52 ha a něco a že jest obsažen ve vypovězených nemovitostech. Sluší tedy vyšetřiti výměru zpupného majetku stěžovatelova a zjistiti, které z vypovězených nemovitostí pod něj spadají, a pakliže majetek ten dle zjištěné výměry záboru nepodléhá, ohledně nemovitostí jej představujících výpověď zamítnouti, ohledně majetku svěrenského však jí v platnosti zachovati.

Čís. 2039.

Dopravní autobus značné ceny nelze dle § 251 čís. 6 ex ř. vyloučiti z exekuce proti majiteli drobné dopravní živnosti.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1922, R II 429/22.)

Majiteli dopravního ústavu zabaven byl dopravní autobus. Žádosti o vyloučení auta z exekuce, soud první stolice vyhověl, rekursní soud jí zamítl. Důvody: Rekursní soud nesdílí názoru prvního soudu, že dlužníka lze považovati za maloživnostníka a že zabaveného auto-